

Víctima: Andreu Blanch Bauzá, Serol
Autoria: Joana Aina Blanch Preto

Al meu padrí,

Andreu Blanch Bauzá, Serol, de 33 anys, de Porreres. Vares ser un bon fill, un bon marit i un bon pare, una persona treballadora i emprenedora, una bona persona que no mereixia una mort tan cruel com la que conten.

El disgust de la teva desaparició va ser tan dolorós per a la teva família que va durar més de vuitanta anys. El teu fill Toni ens contava que per al dinar de Nadal sempre faltava el mateix, i la tristor i els plors envaïen aquell dia. Aquest sentiment es va transmetre als teus nets.

Et varen detenir a Palma, al barri del Viver on vivíeu, davant el teu fill Toni, de sis anys, que deixaren amb un veïnat. Vares viure un dia més, i després aquell nin va quedar marcat per la injustícia i la ràbia per sempre. A l'escola li ensenyaven els deu manaments i el «no mataràs» el feia enrabiar més, tots els companys ho sabien i ho comentaven, mentre ell, amb les mans al cap damunt el pupitre, s'enfadava i plorava.

Pel carrer, si es topava amb feixistes li feien alçar el braç dret per fer la salutació feixista. Ho feia tímidament fins que li cridaven: «¡Más alto, más alto!». Només tenia onze anys.

La teva cunyada Rosa anava a cercar-te de la mà d'en Toniet, de set anys, i cercava entre la roba dels afusellats al cementeri de Palma, roba tacada de sang, mentre el nin deia: «Anem, tia, anem», i estirava na Rosa per sortir d'aquell indret.

Els teus fills Toni i Margalida ens han contat molts fets que varen ocórrer en aquell barri de Palma i a Porreres, que fan mal al cor encara que no coneguis aquelles persones. La dolentia d'aquell règim no pot ser assumida per les persones de bona fe.

Estimat padrí, sempre has estat a la memòria de tots nosaltres, i mai t'oblidarem. Els teus fills, Toni i Margalida, i els teus nets, Antònia, Andreu, Rosa, Joana Aina i Jaume